

32. Országos Evangélikus Hittanverseny

Kijelölt igeszakaszok a 2024-es hittanversenyre

Örömhír sasszárnyon – Történetek János evangélista tollából
Bibliaismereti verseny János evangéliuma kijelölt történetei alapján

3-4. osztály

A kánai menyegző (Jn 2,1-12)

¹A harmadik napon menyegző volt a galileai Kánában, és ott volt Jézus anyja. ²Meghívták Jézust és tanítványait is a menyegzőre. ³Amikor elfogyott a bor, Jézus anyja így szólt hozzá: Nincs boruk. ⁴Mire Jézus azt mondta: Vajon énám tartozik ez, vagy terád, asszony? Nem jött még el az én óráim. ⁵Anyja így szólt a szolgálkhoz: Bármit mond nektek, tegyétek meg! ⁶Volt ott hat kőveder a zsidók tisztálkodási rendje szerint, amelyekbe egyenként két vagy három metrétá fért. ⁷Jézus így szólt hozzájuk: Töltsétek meg a vedreket vízzel! És megtöltötték színültig. ⁸Majd ezt mondta nekik: Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak! Ők pedig vittek. ⁹Amikor a násznagy megízlelte a vizet, amely borrá lett, mivel nem tudta, honnan van, csak a szolgálk tudták, akik a vizet merítették, odahívta a vőlegényt, ¹⁰és így szólt hozzá: Minden ember a jó bort kínálja először, és amikor megittasodtak, akkor a silányabbat: te pedig mostanáig tartogattad a jó bort. ¹¹Ezt tette Jézus első jelként a galileai Kánában, így jelentette ki dicsőségét, és tanítványai hittek benne. ¹²Ezután lement Kapernaumba anyjával, testvéreivel és tanítványaival együtt, és ott maradtak néhány napig.

Jézus beteget gyógyít a Betesda tavánál (Jn 5,1-15)

¹Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment Jézus Jeruzsálembé. ²Jeruzsálemben a Juhkapunál van egy medence, amelyet héberül Betesdának neveznek. Ennek öt oszlopcsarnoka van. ³A betegek, vakok, sánták, sorvadásosak tömege feküdt ezekben, és várták a víz megmozdulását. ⁴Mert az Úr angyala időnként leszállt a medencére, és felkavarta a vizet: aki elsőnek lépett bele a víz felkavarása után, egészséges lett, bármilyen betegségben is szenvedett. ⁵Volt ott egy ember, aki harmincnyolc éve szenvedett betegségében. ⁶Amikor látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már milyen hosszú ideje, megkérdezte tőle: Akarsz-e meggyógyulni? ⁷A beteg így válaszolt neki: Uram, nincs emberem, hogy amint felkavarodik a víz, beemeljen a medencébe. Amíg én odaérek, más lép be előttem. ⁸Jézus ezt mondta neki: Kelj fel, vedd az ágyadat, és járj! ⁹És azonnal meggyógyult ez az ember, felvette az ágyát, és járt. Aznap pedig szombat volt.

¹⁰A zsidók ekkor így szóltak a meggyógyított emberhez: Szombat van, nem szabad felvenned az ágyadat. ¹¹Ő így válaszolt nekik: Aki meggyógyított, az mondta nekem: Vedd az ágyadat, és járj! ¹²Megkérdezték tőle: Ki az az ember, aki azt mondta neked, hogy vedd fel, és járj? ¹³De a meggyógyított ember nem tudta, hogy ki az, mert Jézus félrehúzódott az ott tartózkodó sokaság miatt. ¹⁴Ezek után találkozott vele Jézus a templomban, és ezt mondta neki: Íme, meggyógyultál, többé ne vétkezz, hogy valami rosszabb ne történjék veled. ¹⁵Elment ez az ember, és megmondta a zsidóknak, hogy Jézus az, aki meggyógyította.

„Én vagyok...” mondások (Jn 6,35; 8,12; 10,9.11; 11,25; 14,6; 15,1; 15,5)

³⁵Jézus azt mondta nekik: Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhezik meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha.

¹²Jézus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.

⁹Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, az megtartatik, bejár és kijár, és legelőre talál.

¹¹Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért.

²⁵Jézus ekkor ezt mondta neki: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él;

⁶Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam.

¹Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.

⁵Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.

Jézus megmossa tanítványai lábát (Jn 13,1-11)

¹Közeledett a páska ünnepe, és Jézus tudta, hogy eljött az ő órája, amelyben át kell mennie e világból az Atyához. Szerette övéit e világban, szerette őket mindvégig. ²És vacsora közben, amikor az ördög már a szívébe sugallta Júdás Iskáriótesnek, Simon fiának, hogy árulja el őt, ³Jézus tudva, hogy az Atya mindent a kezébe adott, és hogy az Istentől jött, és az Istenhez megy, ⁴felkelt a vacsorától, letette felsőruháját, és egy kendőt kötött magára, ⁵azután vizet öntött a mosdótálba, és elkezdte a tanítványok lábát mosni és törölni a magára kötött kendővel. ⁶Simon Péterhez lépett, aki így szólt hozzá: Uram, te mosod meg az én lábamat? ⁷Jézus így válaszolt neki: Amit én teszek, most még nem érted, de később majd megérted. ⁸Péter így szólt hozzá: Az én lábamat nem mosod meg soha. Jézus így válaszolt neki: Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs

hozzám. ⁹Simon Péter erre ezt mondta neki: Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet, sőt a fejemet is! ¹⁰Jézus így szólt hozzá: Aki megfürdött, annak csak arra van szüksége, hogy a lábát mossák meg, különben teljesen tiszta. Ti is tiszták vagytok, de nem mind. ¹¹Mert tudta, ki árulja el, azért mondta: Nem vagytok mindnyájan tiszták.

Az üres sír (Jn 20,1-10)

¹A hét első napján, korán reggel, amikor még sötét volt, a magdalai Mária odament a sírhoz, és látta, hogy a kő el van véve a sírbolt elől. ²Elfutott tehát, elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és így szólt hozzájuk: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hova tették. ³Elindult tehát Péter és a másik tanítvány, és elmentek a sírhoz. ⁴Együtt futott a kettő, de a másik tanítvány előrefutott, gyorsabban, mint Péter, és elsőnek ért a sírhoz. ⁵Behajolt, és látta, hogy ott fekszenek a lepedők, de nem ment be. ⁶Nyomában megérkezett Simon Péter is, bement a sírba, és látta, hogy a leplek ott fekszenek, ⁷és hogy az a kendő, amely a fején volt, nem a lepleknél fekszik, hanem külön összegöngyölítve, egy másik helyen. ⁸Akkor bement a másik tanítvány is, aki elsőnek ért a sírhoz, és látott, és hitt. ⁹Még nem értették ugyanis az Írást, hogy fel kell támadnia a halottak közül. ¹⁰A tanítványok ezután hazamentek.

Jézus és Tamás (Jn 20,24-29)

²⁴Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, nem volt velük, amikor megjelent Jézus. ²⁵A többi tanítvány így szólt hozzá: Láttuk az Urat. Ő azonban ezt mondta nekik: Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem érintem meg ujjammal a szegek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem.

²⁶Nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, és Tamás is velük. Bár az ajtók zárva voltak, bement Jézus, megállt középen, és ezt mondta: Békesség nektek! ²⁷Azután így szólt Tamáshoz: Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő! ²⁸Tamás pedig így felelt: Én Uram és én Istenem! ²⁹Jézus így szólt hozzá: Mivel látsz engem, hiszel: boldogok, akik nem látnak, és hisznek.